

LENINA KĀROGS

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN
PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Iznāk kopš 1950. gada 29. marta

Nr. 67 (5606)

Sestdien, 1987. gada 6. jūnijā

Maksā 3 kap.

LIELĀ OKTOBRA
70. GADADIENAI
TRIECIENDARBU!

Aizvadīta kārtējā dekāde

Glūži kā kaleidoskopā mainās daudzkrāsainie aplīši uz sacensības ekrāna, kurš piestiprināts pie sienas mūsu rūpnīcas caurlaižu telpā. Apkopoti pēdējās dekādes — no 21. līdz 30. maijam — rezultāti. Sarkanais aplītis parādījies iepretī slejai «Lizīna ražošanas 2. iecirknis», zilais — «1. cehs», zaļais — «Lizīna žāvēšanas un premiksu ražošanas iecirknis».

Tāds ir pirmo triju vietu sadalījums sociālistiskajā sacensībā, kas norit par godu Lielā Oktobra gadadienai. Šis sacensības devīze: «Lielā Oktobra 70. gadadienai — mūsu trieciendarbs!». Saskaņā ar nolikumu darba kolektīvu sacensība norit divos posmos. Pirmais no tiem noslēgsies jūlijā, otrs — 5. novembrī.

Rezultātus nosakām pēc trim galvenajiem rādītājiem: plāna izpildes intensitātes koeficients, tehnoloģisko prasību ievērošana, darba disciplīna. Papildus tiek ņemta vērā arī uzskatāmā agitācija. Otrā sacensību posma noslēgumā rūpnīcā tiks rīkota Slavvas nedēļa. Sajā pasākumā piedalīsies visu ražošanas un ārpusražošanas darba iecirkņu kolektīvi.

V. DARZIŅA,

Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas sociālistiskās sacensības ekonomiste

Darbs nekavējoties jāuzlabo

Notika kopīga sēde komisijām, kas izveidotas rajona Tautas deputātu padomes un rajona tautas tiesas tautas tiesnešu vēlēšanām. Izskatīja Preiļu pilsētas un Aglonas ciema aģitkolektīvu, aģitpunktu un vēlēšanu klubu darbu.

Aglonas aģitkolektīva vadītāja L. Konēčnija gatavošanas vēlēšanām bija uzsākusi tūlīt pēc tam, kad viņai tika uzticēts šis pienākums, līdz ar to viņa varēja ziņot par sistemātisku un pārdomātu darbu ar aģitatoriem. Galvenajos vilcienos apmierina darbs Salenieku pansionāta aģitpunktā, bet aizrādījumus saņēma vēlēšanu organizētāji Jaunaiglonas 58. profesionālā tehniskajā vidusskolā. Vēl līdz šim nav skaidrības, kur balsos tie jaunieši, kuri vēlēšanu laikā strādās praksē dažādās lauku saimniecībās.

Ārpus katras kritikas ir Preiļu aģitkolektīvu vadītāju A. Mihailova un S. Serkova darbs, kuri paši īsti nezina un tāpēc nav arī pratuši izskaidrot saviem aģitatoriem, kas jādara vēlēšanu sekmīgas norises sagatavošanā. Vini abi — partijas biedri, tāpēc, kā norādīja rajona vēlēšanu komisijas priekšsēdētāja, partijas rajona komitejas sekretāre I. Jansone, ja visdrīzākajā laikā darbs netiks uzlabots, A. Mihailovu un S. Serkovu nāksies saukt pie partijas atbildības. Pašos pamatos un tūlīt darbs jāpārskatīto arī Preiļu vēlēšanu klubā, par ko atbild rajona kultūras nama direktore I. Kinaša.

Partijas rajona komitejas propagandas un agitācijas nodaļas instruktore I. Peisenlece ziņoja, ka izstrādāts pasākumu plāns pastiprinātai kontrolei par vēlēšanu sagatavošanas gaitu.

L. SILA

RAJONA tautas tiesas tautas tiesnešu vēlēšanām izveidota komisija savā sēdē 2. jūnijā par Preiļu rajona tautas tiesas tautas tiesnešu kandidātiem reģistrēja Jāni Jāņa d. SVIKLIŅU un Sandru Jura m. NAUMOVU.

BIEDRI VĒLĒTĀJI!

IEVĒLĒSIM PAR PREIĻU RAJONA TAUTAS TIESNESI
KOMUNISTU UN BEZPARTEJISKO BLOKA
KANDIDĀTU
JĀNI SVIKLIŅU!

priekšnieku. Tā paša gada septembrī viņu nosūtīja mācīties uz Ļvovas milicijas skolu. Pēc skolas pabeigšanas no 1955. gada augusta J. Svikliņš turpināja strādāt iepriekšējā darbā.

No 1956. līdz 1963. gadam viņš strādāja par tiesu izpildītāju Pļaviņu, Krustpils un Jēkabpils rajonu tautas tiesās.

1963. gada decembrī ievēlēts par Preiļu rajona tautas tiesnesi, kur strādā arī pašlaik. Vienlaicīgi ir tautas tiesas priekšsēdētājs.

1967. gadā J. Svikliņš neklātienē pabeidza P. Stučkas Latvijas Valsts universitātes Juridisko fakultāti.

PSKP biedrs kopš 1964. gada.

Apbalvots ar Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidija Goda rakstu, medaļu «Darba veterāns».

Biedrs Jānis Svikliņš sekmīgi pilda savus dienesta pienākumus un aktīvi piedalās sabiedriskajā darbā.

Jānis Jāņa d. SVIKLIŅŠ dzimis 1931. gadā Stučkas rajonā zemnieku ģimenē. Pēc vidusskolas pabeigšanas J. Svikliņš 1951. gadā iesaukts dienestā Padomju Armijā. Pēc demobilizācijas J. Svikliņš 1954. gada februārī sāka strādāt Pļaviņu rajona izpildkomitejas iekšlietu daļā par pasu galda

Biedri vēlētaji! Tautas tiesnešu vēlēšanu dienā — 1987. gada 21. jūnijā — balsojiet par biedru
JĀNI SVIKLIŅU!

BIEDRI VĒLĒTĀJI!

IEVĒLĒSIM PAR PREIĻU RAJONA TAUTAS TIESNESI
KOMUNISTU UN BEZPARTEJISKO BLOKA
KANDIDĀTI
SANDRU NAUMOVU!

Sandra Jura m. NAUMOVA dzimusi 1957. gadā Ogrē strādnieku ģimenē.

Pēc Ogres vidusskolas pabeigšanas 1975. gadā strādāja Ogres rajona centrālajā slimnīcā par izziņu biroja māsu, pēc tam Rīgā, Valsts autoinspekcijas kvalifikācijas komisijā par paszīni.

1976. gadā iestājās P. Stučkas Latvijas Valsts universitātes Juridiskās fakultātes dienas nodaļā, kuru pabeidza 1981. gadā.

No 1981. gada 1. augusta līdz šim laikam strādā par Preiļu rajona valsts notariāta kantora vecāko notāri.

Bezpartejiskā.

Biedre S. Naumova sekmīgi pilda savus dienesta pienākumus un aktīvi piedalās sa-

biedriskajā darbā. Ir Preiļu rajona tautas tiesas piesēdētāja.

Biedri vēlētaji! Tautas tiesnešu vēlēšanu dienā — 1987. gada 21. jūnijā — balsojiet par biedru
SANDRU NAUMOVU!

Rīt — Melioratoru diena

Ne jau apbalvojumu dēļ

Viņš pats par to noklusēja. Vai nu bija jau piemirsis, vai arī nepiešķīra šim atgādinājumam tik lielu nozīmi. Toties 3. iecirkņa priekšnieks Valērijs Baronovs, tiklīdz es palūdzu viņu pastāstīt par vienu no labākajiem Preiļu 21. PMK mašīnistiem Jāni Neicenieku, tūlīt atcerējās 1985. gada decembri. Todien kolhoza «Dubna» objektā «Gavari» šabotājās trīsdesmitpilotonniegs MD-4. Divas dienas lietū (lietus decembrī nav tik silts kā jūnijā) un vējā mašīnists kopā ar metinātāju Arvidu Jonānu skrūvēja un metināja, guļot uz mitrās un vēsās zemes un ik pēc brītiņa pūšot siltu elpu uz stingstošajiem pirkstiem. Kāpēc? Vārēja taču likt mašīnu uz treilera un nogādāt remontdarbnīcās. Vēl jo vairāk tādēļ, ka bojājums pilnībā atbilda normatīviem, kas paredz remontu stacionāros apstākļos. Un mašīnistam neviens neko pārmest nevarētu. Nevienam, izņemot «Dubnu» — kolhozu, kuram šis objekts bija steidzami vajadzīgs. Jā, izņemot arī savu paša sirdsapziņu. Un, lūk, pēc divām dienām Neicenieka ekskavators (precīzāk, beztranšeju caurulliecēis) jau atkal skaitīja drenāžas kilometrus.

Iecirkņa priekšnieks pastāstīja vēl arī to, kā tālā pašā «Dubnā», tikai šoreiz citā objektā, resnas trošes vilkts, Neicenieka ekskavators metru pēc metra devās aizvien dziļāk purvā, atstājot aiz sevis auglīgu zemi.

Vārdu sakot, viņa darbs nav no vieglajiem. To atzīst arī pats Jānis Neicenieks:

— Spriediet paši: nav nelaušība, ka daudzkausu ekskavatoriem plānā tagad mazāks. Mums vārda tiešāā nozīmē nākas kulties caur mežiem un purviem. Toties arī tehnika šodien ir varēnāka, ļaudīgāka.

Jānis Neicenieks zina, ko saka. Prot arī salīdzināt. Kā nekā meliorācija nostrādājis jau vairāk nekā gadsimta ceturksni. Mainījušies organizācijas nosaukumi, nākuši un gājuši tās priekšnieki, piedzīvoti gan kāpumi, gan kritumi (no ūdenssaimniecības ministrijas pirmā viceprezidenta līdz autsaideriem), bet Neicenieks palicis uzticīgs sev un savai profesijai. Mašīna, kuru viņš vada, pēc skaita ir ceturta. Bet pirms septiņiem gadiem tā

bija pirmā republikā. Tāpēc mašīnistam nācās uzņemties sevišķi lielu atbildību. Daudz ko nācās uzlabot vai pierīkot pašam, jo beztranšeju caurulliecējs paredzēts galvenokārt darbam līdzenumā. Bet šeit... Tomēr ļoti ātri Neicenieks panāca, ka viņa vadītā mašīna darbojās ar projektā paredzēto jaudu — 200 drenāžas kilometri gadā. Ja rēķina šodien, «ragainis» veicis jau 920 kilometrus. Jāņem vērā arī tas, ka gandrīz ceturta daļa no organizācijas kopējā plāna jāapgūst tieši MD-4.

Jāatzīstas, nedaudz neparasti bija satikt caurulliecēju un viņa saimnieku remontdarbnīcās, kurās maīla beigās parasti stāv tukšas. Taču Neicenieku tas nemulsina: mašīna bez lūzumiem strādājusi visu gāro ziemu. Pie tam — tā kalpo jau septiņus gadus, eksperimentārauzgam tas ir pietiekami ilgs laiks. Tāpēc, lai vasara nesagādātu nepatīkamus pārsteigumus, nācies pārmonēt gandrīz visas detaļas un mezglus. Jāpielāgo arī iauinājums: turpmāk būs jāapgūst drenu likšana ar lāzeriekārtas palīdzību — plastmasas caurule iegulsies zemē tieši paredzētajā dziļumā.

Un atkal Neicenieks ir pir-

mais. Un atkal viņš būs republikas uzmanības lokā. Vai jauninājums attaisnos sevi, vai dos vajadzīgo efektu? Atbildi uz šo jautājumu saņemsim šajā sezonā. Sezonā, kurā Jānis Neicenieks uzsāks jau ceturto drenāžas kilometru tūkstoti.

Šī sezona būs neparasta. Pirmoreiz objektā darbu organizēs pēc brigādes metodes.

Neuzskatu par vajadzīgu uzskatīt, kādus apbalvojumus saņēmis šis pirmbrindas meliorators, — tas aizņemtu pārāk daudz vietas. (Kaut gan PMK līdz pat šim laikam ar smaidu atceras, kā Jānim Neiceniekam vienā no tajā pašā gadā kā apbalvojumu piešķīra četras rokas pulkstenus, «treizis — divus televizorus») Gribas ticēt, ka pašu galveno apbalvojumu viņš vēl saņems. Taču, šķiet, ne jau apbalvojumu un godināšanas dēļ šis cilvēks ir rītus ceļas jau mazā gaisminā, lai steigtos pie sava smagā darba. Jau kopš zēna gadiem radīs strādāt (viņa stāžs aizsācies piecpadsmitajā mūža gadā). Neicenieks arī šodien citādi nevar. Un droši vien bez darba iztikt ne spēš nekad.

I. KOROLOVA
J. SILICKA foto

Atgriezoties pie publicētā

CĪNĪTIES, LAI UZVARĒTŪ

PEC KRITIKAS

„Viss pa vecam...
Cik ilgi?“

Tā bija nosaukts kritiskais materiāls, kurš ievietots mūsu laikrakstā šī gada 28. aprīļa numurā tautas kontroles lappusē. Tajā kārtējo reizi bija runāts par nepatīkamiem darba organizāciju Livānu radio un televizoru remontdarbnīcā.

Redakcija saņēmusi atbildi no Preiļu rajona izpildkomitejas priekšsēdētāja J. Vucēna:

«Jautājumu par brīvprātīgās ugunsdzēsēju biedrības telpu nodošānu «Elektrona» rīcībā risina Latvijas PSR Ministru Padome. Jau saņemta brīvprātīgās ugunsdzēsēju biedrības atļauja, nokārtotas visas formalitātes. Attiecīgais rīkojums tiks saņemts tuvākajā laikā. Tad tiks veikts arī ēkas remonts.

Lai uzlabotu iedzīvotāju apkalpošanu un garantētu radio un televizoru kvalitatīvu remontu, pie Livānu EMBK izveidots kooperatīvs «Integrālis». To vada V. Sumovičs (telefons 43046).

Mums atbildēja arī republikāniskā iedzīvotāju darbā iekārtošanas biroja Preiļu nodaļas vadītājs E. Caics.

«No ražošanas apvienības «Elektrons» ģenerāldirektora atbildes jāsecina, ka rajona vadītāji uzlika par pienākumu darbā iekārtošanas birojam sameklēt jauniesus, kuri vēlētos apgūt radiomehānika profesiju. Konkrēti — kuri tad ir šie vadītāji? ar mani, ne ar pārējiem daro iekārtošanas biroja darbiniekiem neviens par šo jautājumu nav runājis.

Un vispār — mūsu nodaļā nodarbojas ar iedzīvotāju iekārtošanu darbā, nevis ar mācību iestāžu audzēkņu komplektēšanu.

Bez tam — visi rajona uzņēmumi un organizācijas regulāri paziņo mums, kur un kāda profila darbaspēks vajadzīgs. No «Elektrona» nesam saņemusi nevienu šādu iesniegumu. Varbūt tieši mēs spējam reāli palīdzēt.»

NO REDAKCIJAS.

Kā redzam, jaunu telpu piešķiršana vien radio un televizoru remontdarbnīcas problēmu atrisināt nevar. To apliecina arī redakcijā saņemtās sūdzības (kuras vēl joprojām turpina plēnākt) par remontdarbu veikšanai paredzēto termiņu neievērošanu. Mēs pilnībā piekritam «Elektrona» Daugavpils uzņēmuma vadītāju izteiktajam priekšlikumam apspriest šo sasāpējušo problēmu «apaļā galdā». Sakarā ar priekšlikumu aicinām lasītāju iesūtīt redakcijā savus ieteikumus — kā uzlabot ražošanas apvienības «Elektrons» struktūrvienību darbu.

Pagājušā gada beigās notikušais rūpnīcas laudim šķīta kā pērkonis no skaidrām debesīm. Isumā atgādināsim lasītājiem, kas tad nolika Livānu eksperimentālajā biokīmiskajā rūpnīcā. Rūpnīcā, kura visus pēdējos gadus strādājusi rītmīgi, vairākkārt kļuvis par uzvarētāju gan nozares, gan rajona sociālistiskajā sacensībā, saņēmusi augstas ražošanas kultūras uzņēmuma nosaukumu. Valsis standarta komitejas republikāniskā pārvalde izslēdz no uzņēmuma ekonomiskās darbības pārskatiem vairākas tonnas šķidrā lizina un noņem nelikumīgi gūtos ienākumus — gandrīz 30 tūkstošus rubļu. Pārvalde noteikusi arī to, ka puse pārbaudītās produkcijas neatbilst vienam no rādītājiem. Tas negarantē, ka produkcijas kvalitāte saglabāsies 60 dienā, kas pagājušas kopš tās izgatavošanas dienas.

Uz sevi ilgi gaidīt nelika arī sankcijas — gan ekonomiskās, gan disciplinārās. Kolektīvs smagi pārdzīvoja šo neveiksmi. Taču biokīmijā ar viņiem raksturīgo nelokamību prāta sevi pārvarēt un sakoncentrēt visus spēkus, lai turpmāk nekas tamlīdzīgs vairs neatgādātos.

Mani sarunbiedri — rūpnīcas direktors Atis Sedvalds un ražošanas nodaļas priekšiece Jevģēnija Reinbaha (pašlaik viņa veic uzņēmuma galvenā inženiera pienākumus). Dodu vārdu viņiem.

A. Sedvalds:

— Iespējams, lasītājiem šķiet, ka esmu pārāk attālinājies no lietas būtības. Taču nesteigsimies ar secinājumiem. Jo ražošanas vadības efektivitātes paaugstināšana kopumā ir nepieciešams priekšnosacījums produkcijas augstas kvalitātes nodrošināšanai. Šī gada 1. aprīlī es parakstīju pavēli par izmaiņām uzņēmuma pārvaldes struktūrā. Pie mums vairs nepastāv ražošanas un tehniskā nodaļa. Ražošana ieguvusi atsevišķu, patstāvīgu virzību. Šie pārkarājumi prasīja arī zināmu kadru pārvietošanu. Es uzveru — pārvietošanu, nevis pārvaldes aparāta personāla kvalitatīvu palielināšanu. (Tieši šādi, visu labi apsverot, mums nāksies šo darbinieku skaitu pat samazināt). Radīta arī jauna struktūrnodaļa — automatizētā vadības sistēma. Jo perspektīvā arī mūsu ražošanā ienāks ESM. Šī dienesta vadību uzņēmis Ivans Stepanovs, kurš līdz šim strādājis par galveno iekārtu inženieri. Pārskatītas arī galvenā mehānika un enerģētika vadīto

nodaļu funkcijas. Visi šie tāsaucamie organizatoriskie pasākumi lielākā vai mazākā mērā, neapšaubāmi, veicami, lai stabilizētu produkcijas kvalitatīvos rādītājus.

J. Reinbaha:

— Mūsu neveiksme — kultūrskaidruma plūsmas paskābināšanas pakāpes neatbilstība — skārusi un negatīvi ietekmējusi visas nozares ražošanu. Arī kopumā mūsu ražošana vēl nav pietiekami apgūta: kā nekā mums nākas savā darbā saskarties ar mikroorganismiem, kuri ir dzīvi, tāpat — spēlīgi attīstīties, pārveidojoties. Un ne vienmēr iespējams noteikt, vai šīs pārmaiņas ir pozitīvas vai negatīvas. Teiksim, esam apgūvuši jaunu producentu, bet to, kādas sekas tas izraisīs, praktiski nav iespējams paredzēt. Tā ir sava veida stihija, tāpēc mums jābūt īpaši modriem, precīzi jāprognozē visas iespējamās sekas. Pašreizējās apstākļos tas ir grūti izdarāms, jo ne jau vienmēr mūsu rīcībā ir nepieciešamās ierīces, dažāda veida adapteri.

Tomēr ļaut šo procesu pašplūsmai nedrīkst. Pašlaik darām visu, kas ir mūsu spēkos. Piemēram, pārlūkojam normatīvos un tehniskos dokumentus. Bet, lai nerastos aizdomas, ka mēs tos vienkārši «piedzēnam», mīnēšu kaut vai šādu piemēru: kas attiecas uz bēdīgi slaveno paskābināšanu, rūpnīcas tehniskie noteikumi, salīdzinot ar nozares noteikumiem, pie mums bija pat stingrāki. Bez šaubām, ceļu laudim strādāt kļuva daudz grūtāk. Tas liek mums automatizēt paskābināšanas mezzglu, ieviest šeit distancētu vadību. To veikt esam iepilninojuši šī gada trešajā ceturksnī. Būvējam arī jaunu elektrisko sadalītāju, kas laus būtiski stabilizēt dotā parametra uzturēšanu.

Pagājušā gada negadījumus līka mums veikt vairākus radikālus pasākumus gaisa attīrīšanas filtru sterilizātes uzturēšanā.

Nelaieme tikai tā, ka nav tipveida iekārtu. Viss, ko mēs esam paveikuši un vēl paveiksim turpmāk, jādarā mums pašiem. Tāpēc rekonstrukcija reizēm prasa daudz vairāk laika, nekā plānots.

A. Sedvalds:

— Pilnībā piekritu Jevģēnijai Reinbahai. Par to, kādu nastu esam uzņēmušies nest, liecina kaut vai mūsu pēdējā izstrāde. (Tiesa, šai darbā iesaistījušies arī A. Kirhenšteina Mikrobioloģijas institūta speciālisti, jo mums vieniem pašiem to paveikt nav pa spēkam.) Esam apņēmušies ieviest pašlaik esošo periodiskā fermentēšanas paņēmiena vietā nesuspērtu ražošanu. Tā mēs varam iegūt gan kvalitātes, gan kvantitātes ziņā. Arī pēdējā taču nav mazsvarīga. Piecu gadu plāns mums izstrādāts, jau nemot vērā uzņēmuma rekonstrukcijas un paplašināšanas

dotās iespējas. Taču šo darbu ģenerālās darbuzņēmējas organizācijas nav un tuvākajā perspektīvā tā arī nav paredzēta. Nav citas izejas kā vienīgi, veicot celtniecības darbus minimālā apjomā (šī uzdevuma veikšanu uzticēsim tām organizācijām, ar kurām mums jau izveidojušas stabilas saiknes), ieviest un sagatavot darbam rūpnīcā esošos fermentatorus pēc principiāli jaunās shēmas. Krietni papūlēties nāksies, gādājot gan projektu, gan iekārtas, taču tā ir vienīgā iespēja «glābt» piecēģes plānu — līdz 1990. gadam lizina ražošanai jāpieaug par pusotru reizi. Vienlaikus mēs varētu iekonomēt simtiem tūkstošus rubļu kapitālieguldījumu, kas taču arī nav mazsvarīgi. Šī ir tēma, par kuru jārunā atsevišķi. Un, cerams, par to tiks runāts arī laikraksta lappusēs.

Šīs sarunas nobeidzumā gribu atzīmēt arī tādu svarīgu faktu — esam pārskatījuši rūpnīcas programmu «Kvalitāte-90» (gan organizatoriskos, gan tehnoloģiskos jautājumus), veicam tehniskās kontroles nodaļas kontrolieru atestāciju, paaugstinājām viņu kategorijas, palielinājām prēmijas, atbrīvojām no viņu pienākumos neietilpstošo funkciju veikšanas. Tas neapšaubāmi sola labvēlīgus rezultātus. Starp citu, šādi rezultāti jau ir — kvalitātes ziņā pagaidām nav nekādu zudumu.

Uzdrošinos apgalvot, ka radikālas pozitīvas pārmaiņas iespējamas tikai tad, ja mēs realizējam oāreju uz lizina sauso formu ražošanu. Pagaidām mums tādu iespēju nav. Tātad — mums neatliek nekas cits, kā cīnīties ar stihiju. Lai beidzot to uzvarētu.

Materiālu publicēšanai sagatavoja I. KORŅOVA

PROFESIONĀLĀ ORIENTĀCIJA

Suvorova skolas. Te sākas virsnieka dzīves ceļš.

Suvorova karaskolas, Nahimova jūrskola un muzikālās karaskolas pieskaitāmas pie vidējām speciālajām mācību iestādēm, kurās mācību un audzināšanas darbam ir militāri profesionāla ievirze. So skolu uzdevums ir sagatavot suvoroviešus, nahimoviešus un muzikālo karaskolu audzēkņus iestādei PSRS Bruņoto Spēku augstākajās mācību iestādēs un (pēc virsnieka dienesta pakāpes iegūšanas) tālākam karadienestam.

Suvorova karaskolās var iestāties jaunieši, kuri sasnieguši 15 — 16 gadu vecumu (tas ir — tajā gadā, kad viņi nodomājuši iestāties šajā mācību iestādē), ieguvuši atbilstošu izglītību un kuriem ir atbilstošs veselības stāvoklis, kā arī vēlēšanās kļūt par virsniekiem. Suvorova karaskolās uzņem tikai tos jauniešus, kuri skolā apgūvuši vismaz vienu no svešvalodām: angļu, vācu, franču vai citu valodu. Nahimova skolas audzēkņiem obligāti jāapgūst angļu valoda.

Iesniegumu, kurš apliecina audzēkņa vēlēšanos iestāties Suvorova karaskolā, iesniedz vecāki (vai arī personas, kuras tos aizvieto) laikā no 1. līdz 25. jūnijam. Nahimova karaskolā šis dokuments jāiesniedz no 1. līdz 15. jūnijam.

Vecāku iesniegumam jāpievieno šādi dokumenti: audzēkņa personīgais iesniegums skolas priekšniekam (tajā jāizsaka gatavība pēc skolas beigšanas turpināt mācības militārajā mācību iestādē, lai kļūtu par PSRS Bru-

noto spēku virsnieku); dzimšanas apliecība (oriģināls); dokuments par atbilstošu izglītību (oriģināls), (iestājoties Nahimova kara jūrskolā, pirms vēl leģūta izglītības apliecība, jāuzrāda skolēna liecība, kurā būtu atzīmes par 1. — 3. mācību ceturkšņiem); skolēna raksturojums ar klases audzinātāja vai direktora parakstu; apliecība par Vissavienības fiziskās kultūras kompleksa «Gatavs darbam un aizsardzībai» II pakāpes normu nokārtošanu; medicīniskais slēdziens par audzēkņa veselības stāvokli un viņa atbilstību iestādei Suvorova (Nahimova) karaskolā, kuru izdevusi kara komisariāta kara ārstu komisija: četras fotokartītes (formāts 3x4 cm, bez galvas segas, ar vietu zīmogam labalā apakšējā stūrī); izziņa no vecāku darba vietas vai arī vecāku darba biogrāfijas īss raksturojums.

Iesniegumā vecāki norāda, ka viņu dēls pēc Suvorova (Nahimova) karaskolas beigšanas turpinās mācības militārajā augstākajā mācību iestādē, lai kļūtu par PSRS Bruņoto Spēku virsnieku.

Uzņemšana Suvorova karaskolās notiks no 1. līdz 15. augustam. Nahimova karaskolā — no 15. līdz 30. jūlijam.

Reflektantiem, kuri ieradusies karaskolās, jāzina fiziskās sagatavotības pārbaude un jākārtos konkursa iestāšanās: gan Suvorova, gan Nahimova karaskolās — krievu valodā (rakstos), matemātikā (rakstos un vārdos), fizikā (vārdos) vispārīgākajās vidusskolas astoņu klašu programmas ietvaros.

Lai noteiktu reflektantu fizisko sagatavotību, pārbaudē praktiski jāveic GDA II pakāpes kompleksa vingrinājumi.

Pēc izziņām jaunieši un viņu vecāki var griezties rajona kara komisariātā.

V. BATIŠČEVS,

majors, rajona kara komisariāta darbinieks

Skolās — eksāmeni

Cerīnziēdu, bet arī ražas laiks... rajona vispārīgākajās skolās astotajās un vienpadsmitajās klasēs. Kā gan citādi nosaukt šīs karstās eksāmenu dienas?

Preiļu 1. vidusskolas astotklasnieki jau parādījuši zināšanas latviešu valodas eksāmenā, uzrakstījuši arī sacerējumus. Tā nu sanācis, ka visvairāk piecinieku (pusei skolēnu) latviešu valodas eksāmenā ielikts 8. a klases audzēkņiem. Kārtējais piecinieks arī Ivetai Valvodei — uz-

varētājai latviešu valodas republikas olimpiādē. Jāpiezīmē, ka no visām trijām astotajām klasēm rajona latviešu valodas olimpiādēs piedalījušies 12 skolēni un visi ieguvuši pirmās vietas.

Vienpadsmitās klases nokārtojušas algebras un latviešu valodas eksāmenus. Likumsakarīgi, ka algebra visvairāk piecinieku un četrinieku saņēmuši 11. b klases audzēkņi, kuri matemātiku un fiziku apgūst padziļināti.

L. SILA

„Garšīgs“ konkurss

«Biezpiena torti», topinambūra salātus, salātus «Pavasaris», kā arī vēl trīsdesmit citus ēdienus, kurus pagatavojuši dispansera darbinieki, varēja aplūkot kulinārijas konkursā, kurš pie mums notika 21. maijā. Gatavošanās šim konkursam ilga apmēram mēnesi. Un beidzot — varēja kļūt un rotāt galdu un aicināt cēlmīņus... Pasākums kļuva par īstiem svētkiem!

Apmalnīšanās ar ēdienu receptēm, suvenīru pasniegšana konkursa dalībniekiem, godalgotu vietu ieguvēju apbalvošana — šis uzskatījums sniedz tikai nelielu ieskatu vakara programmā.

Uzvarētāju noteikšana žūrijai sagādāja grūtības — atklājās taču tik daudz talantu. Ilgu pārrunu rezultātā tika nolemts piešķirt 1. vietu V. Kotānei un K. Sudņikai. Par otrās vietas ieguvēju kļuva M. Bolšakova, bet trešo vietu žūrija piešķīra visiem pārējiem konkursa dalībniekiem. Tātad zaudētāju šajā konkursā nebija, uzvarētāji bija visi. Kāpēc? Tāpēc, ka vakara noslēgumā mēs visi sēdējām pie kopīga tējas galda.

A. LIOZNOVS, dispansera galvenais ārsts

Konkursa uzvarētājas, dispansera darbinieces K. Sudņika un V. Kotāne.

J. SALNAVIEŠA foto

Jubilejas rindas

Andrim Vējānam — 60

Latvijas PSR Nopelniem bagātais kultūras darbinieks, republikas Miera aizstāvēšanas komitejas priekšsēdētājs, literārā mēnešraksta «Karogs» ilggadējais redaktors, Latvijas PSR Valsts un Z. Grīvas prēmiju laureāts, dzejnieks Andris Vējāns savā sešdesmitgadē jutās dziļi gandarīts, tiekoties Preiļos ar saviem lasītājiem, kas vērtīgi seko viņa daiļradei.

Dziļi — izjustus ievadvārdus dzejnieka — jubilejas sarīkojumā teica Pēteris Jurciņš, apliecinot Andra Vējāna ciešos sakarus ar Latgali, ar Preiļu zemi.

Filozofijas zinātņu doktors Pēteris Zeile runāja par jubilaro lomu latgalešu literārā mantojuma izdošanā un novada kultūras mantojuma apgūšanā. Ar latgalešu literatūras izpēti un sagatavošanu nodarbojas tikai atsevišķi volonteri, entuziasti — ārpus visiem darbu plāniem un atalgojumiem. It kā latgalešu literārais mantojums nebūtu tikpat aprūpējams kā viss latviešu literārais mantojums, ko pēti un izdod stingru plānu ietvaros. Būtu izdomāmi un atgriezami tautai O. Rupaina romāni, A. Sprūža un P. Prikūļa stāsti, F. Trašuna fabulas, Madsolas Juoņa, A. Garanča dzeja, kā arī citi darbi (J. Pabērza — seniora dzeja un proza), tāpat dzejas un prozas antoloģijas. Paģājušajā gadā Andris Vējāns ar savu runu rakstnieku kongresā, kā arī šogad ar apcerējumu par V. Virkšņa literāro mantojumu («Karogs», 1987. g. Nr. 2) apliecinājis savu vārdu vienotību ar darbiem. Kā vienmēr.

Runājot par dzejnieka vārda spēku un vārda svētību, pazīstamais kinorežisors Jānis Streičs aicināja visus klātesošos būt par mūsu kultūras robežsargiem. Visā latviešu padomju dzejas vēsturē grūti būs sameklēt otru tik uzticīgu Latgales vērtību atgādinātāju.

Dzejnieks vienmēr ir būtisku norišu un notikumu aktīvs līdz-

dzīvotājs, tādēļ dabiski, ka viņa jaunradē tās ieņem nozīmīgu vietu. Te vistiešāk atklājas Andra Vējāna sociāli aktīvā komunistu pozīcija, kurai tuvs viss, kas saistās ar vārdiem «brīvība» un «cilvēces laime». Par šo ievirzi jubilarā daiļradē, par viņa publicistiku savās domās dalījās latviešu prozas tulkotājs gruzīņu valodā Ušangs Sahltlucšvili, apsotot iepazīstināt savus tautiešus ar Andra Vējāna publicistiku. Savukārt dzejnieks soliļās uzrakstījis speciālus rakstus Gruzijai.

Andra Vējāna radošās biogrāfijas un sabiedriskās darbības redzama sastāvdaļa ir darbs žurnālā «Karogs». Sākumā kā literārais līdzstrādnieks, bet pēc īso divdesmit gadu kā galvenais redaktors dzejnieks veido mēnešrakstu, kas pavēris ceļu nozīmīgākajiem latviešu padomju literatūras darbiem jau kopš piecdesmitajiem gadiem. Par šo viņa darba aspektu stāstīja koleģi — žurnāla darbinieki Arvīds Skalbe, Māra Caune, Rimants Ziedonis, Juris Pabērzs — juniori, Izgaismojās dzejnieka mūzs.

Dzejnieka vecākais brālis Antons Kalnačs rosināja jubilaro rakstīt ne tikai par pasaules problēmām, bet arī par zilo ezeru zemi.

Vitāli svarīgu vietu dzejnieka sabiedriskajā darbībā ieņem cīņa par mieru. Viņš ir Latvijas Miera aizstāvēšanas komitejas priekšsēdētājs, apbalvots ar Visspasaules Miera padomes diplomu un medaļu «Miera cīnītājs». Šo viņa darbības jomu raksturoja Padomju Miera fonda veicināšanas rāona komisijas priekšsēdētājs Atis Sedvalds, novēlot Andrim Vējānam saglabāt spēkus šī darba tālākā attīstīšanā republikā.

Ar gandarījumu var sacīt, ka daudzi mūsu rajona kolektīvi, skolas un iestādes aktīvi piedalās miera tematikas pasākumos, dod savu artavu Padomju Miera fondā.

Jubilejas sarīkojuma gaitā Andris Vējāns atcerējās senos nēckara Preiļus, savus tuviniekus, īsumā iepazīstināja klātesošos ar mūsu viesiem. Skanēja dzeja un dziesmas ar Andra Vējāna vārdiem rajona kultūras nama kamerkora un sleviešu vokālā ansambļa. Līvānu kultūras nama jauktā kora izpildījumā. Svētkus kuplināja un možākus vērtā latgalešu tautasdziesmas Saunas etnogrāfiskā. Preiļu siera rūpnīcas un Riebiņu folkloras ansambļu un rajona kultūras nama lauku kapelas sniegumā.

Dzejnieku mūsu pusē sirsniņi svelca rajona Tautas deputātu padomes izpilddarības priekšsēdētājs Jānis Vucēns un partijas rajona komitejas sekretāre Irīda Jansone. Jubilaro sveicēju vidū bija Raina kolhoza, Preiļu 1. un Vārkavas vidusskolas, agrofīrmas «Krasnij Oktjabrj», Saunas folkloras ansambļa un citi sabiedrības pārstāvji.

Nākamajā dienā Andris Vējāns un viņa viesi tikās ar Preiļu 1. vidusskolas skolēniem, pēc tam piedalījās dzejniekam veltītās jubilejas izstādes atklāšanā Jasmuižā.

V. ROMANOVSKIS

Jubilaru sveic Padomju Mierafonda veicināšanas Preiļu rajona komisijas priekšsēdētājs Atis Sedvalds. I. PLICA foto

ANDRIS VĒJĀNS

Stundinieks vestes kabatā

Manam tēvam bija goda uzvalks,
Kuru pašuvis Kušners —
Aphārbraukātājs skrōderis.
Pamatīgs uzvalks bija izdevies —
No pašausiās drēbes.
Ar to tēvs —
Krievu—japāņu kara invalids —
Gāja pie altāra,
Kad bija nolūkojis līgavu —
Manu māti,
Jo bija beidzies
Pirmais pasaules karš,
Vajadzēja aizart tranšejas,
Un pavards gaidīja saimnieci.

Tēvs reli valkāja goda svārkus —
Pošoties sābru puīšu kāzām,
Cieņojoties pie māsas,
Kas bija izprecēta
Aiz trejiem pagastiem,
Ejot uz kapu svētkiem...
Un tad viņš pēkšņi tapa
Jaunāks un brašāns.
Man sevišķi patika

Mazi svārciņi
Ar milzum daudz podziņām
Un četām kabatām.
Vienā tika iebāzts
Apašs stundinieks.
Kā mēnesnīca.
Tēvs rūpīgi noslaucīja putekļus.
Atrāva vāciņus: tikšņ!
Kā sirds.

Sis tēvam bija vienīgais goda uzvalks,
Bet vestes — ne saskaitīt!
Kur un kā tās bija uzradušās?
Nezinu.
Vesti cieši sapogājis,
Tēvs devās miezus sēt,
Mest līnu kūlus mārķā,
Labību kult...
Veste sargāja no caurovējiem,
Neļāva tiem grābsīties
Ap ievainojumiem,
Kas dabūti

pie Mukdenas...
No vestes tēvs šķīrās
Tikai biežākajā plaušas bulā
Un pirti.
Veste viņam bija aptiecinā,
Kur glabāt cukurgraudus —
Zaļus no piparmētru piltēniem —

Un vēl kādas tur drapes.
Vestei bija atsevišķa kabata šķiltavām,
Lai uguns būtu pie rokas.
Veste oda pēc zālēm, benzina, sviedriem,
Pēc maizes drupačām un rījas...
Bet kā ar stundinieku?
Darba dienās
Viņš iztika bez stundu mēritāja.
— Lai tās skaita saule! —
Viņš mēdza atsmiet.
— Bet kāpēc svētkos vajadzīgs
stundinieks? —

Es kļuvo ziņkārīgs.
Tēvs atbildēja:
— Lai neaizpriečātos par ilgu. —
Un vēl domīgi piemētināja:
— Sirdij reizēm skumīgi,
Gribas ar kādu parunāties... —

Aphārbraukātājs skrōderis Kušners
Bēgošo vāciešu ratu pakājā
Nezin kāpēc nokļuva līdz Reinat
vai Mozelei.

Viņa sūtais
Goda uzvalks pārdzīvoja
Otro pasaules karu.
Nodilis jau bija.
Veste izradījās izturīgāka.
1945. gada 9. maijā
Tēvs to uzvilka,
Cieši sapogājis
Un, pārmetis krustu,
Sāka aizart
Vēl pulverdūmiem piekvēpušos ierakumus.

Man arī pāris uzvalki bijuši
Ar vestēm, kurām, kā pieklājas,
Milzum daudz pōgu un
Cetrās kabatiņas...
Bet kā ar pulksteņi?
Tēva stundinieks sen apstājies.
Tāpat kā viņa sirds.

Es līdz šim esmu izticis
ar rokas pulksteņiem.

Bet tagad?...
Tagad vestes kabatā
Mekleju jaunu laikrādi,
Jo krūlis tā neparasti jocīgi
(Varbūt uz negaisiem?)
Reizēm iesmēldzas sirds.

Viņai droši vien gribas ar kādu parunāties...

Runā viesis no Gruzijas — latviešu prozas tulkotājs Ušangs Sahltlucšvili.

Ne asakas!

Maija vidū Ciriša ūdenskrātuvē notika rajona sacensības makšķerēšanā, kuras iekļautas brīvprātīgās sporta biedrības «Vārpa» sporta spēlēs. Salīdzinot ar ziemā notiekošajām sacensībām blītkošānā, dalībnieku šoreiz bija pamaz. Sacensības piedalījās deviņas komandas.

Kolhozu un padomju saimniecību komandu vērtējumā 1. vietu ieguva rudzātieši. Viņu loma kopējais svars bija 4,320 kg. 2. vietā — Kirova kolhoza makšķernieki. Starp rajona uzņēmumu un iestāžu komandām 1. vietu pārliecinoši izcīnīja Līvānu stikla fabrikas pārstāvji, gūstot lomu ar kopējo svaru 13,210 kg. 2. vietā — Līvānu EMBK un 3. vietā — Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas komanda.

Vienlaikus notika arī makšķernieku-veterānu spartakiāde «Veselība». Arī šeit 1. vietu ieguva Līvānu stikla fabrika. At-

tecīgi 2. un 3. vietas ieguvēji bija Preiļu siera rūpnīcas un Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas makšķernieki.

Individuālajā vērtējumā par uzvarētājiem kļuva Jānis Kalvāns, Jānis Ceirāns un Ludis Konovs (visi no stikla fabrikas). Sieviešu konkurencē par pašām veiksmīgākajām makšķerniecēm kļuva Helēna Onskule (Rudzātu padomju saimniecība), Ludmila Vilcāne (stikla fabrika) un Valentīna Reine (RARA).

Atliek vienīgi vēlēties, lai turpmāk sacensības pulcinātu kuplāku dalībnieku skaitu. Jo ziemā taču bija apmēram simts piedalīties gribētāju.

1. vietas ieguvēju komanda pašlaik gatavojas BSB «Vārpa» sacensībām, kuras notiks 7. jūlijā Cēsu rajonā pie Gaujas.

A. VILCANS,

sacensību galvenais tiesnesis (republikas kategorijā)

Atbildam lasītājiem

Apmaksa atbilst instrukcijai

Preiļu rajona izpilddarības dzīvokļu un komunālajā daļā pienāk vēstules, kurās Līvānu pilsētas iedzīvotāji sūdzas, ka ikmēneša maksa par karstā ūdens izmantošanu, rēķinot uz vienu cilvēku, palielinājusies par 27 kapeikām. Apvienoto katlu māju un siltumtīklu direkcija paskaidro, ka līdz 1987. gada 1. janvārim par faktiski izmantoto siltumenerģiju dzīvokļu saimniecības pārvalde norēķinājas ar Līvānu eksperimentālo biokīmisko rūpnīcu. maksājot par 1 gigakaloriņu 3 rubļus 30 kapeikas. Spriežot pēc kopējās apmaksātās summas, par karstā ūdens piegādi iedzīvotāji maksāja dzīvokļu

saimniecības pārvaldei 58 kapeikas (rēķinot uz vienu cilvēku mēnesī); par centrālo apkuri — 15 kapeikas mēnesī, rēķinot uz 1 m² apkurināmās platības.

Sākot ar 1987. gada 1. janvāri, siltumenerģiju, ko eksperimentālā biokīmiskā rūpnīca piegādā Līvānu pilsētai, tai skaitā arī dzīvojamajam masīvam, apvienoto katlu māju un siltumtīklu direkcija iepērk par 8,75 rubļiem vienu gigakaloriņu.

Aprēķinot iedzīvotājiem sniegto pakalpojumu (centrālā apkure un karstā ūdens piegāde) vērtību, dzīvokļu saimniecības pārvalde stingri ievēro Latvijas PSR Komunālās saimniecības ministrijas

apstiprināto instrukciju par kārtību, kādā republikas Komunālās saimniecības ministrijas sistēmas siltumenerģijas piegādātāju uzņēmumiem jānorēķnās ar saviem patērētājiem.

Tātad — Preiļu rajona iedzīvotājiem par centrālo apkuri jāmaksā maksimāli 15 kapeikas mēnesī (uz 1 m² apkurināmās platības) un par karstā ūdens piegādi — 85 kapeikas mēnesī, rēķinot uz 1 cilvēku.

S. MAKOVĒLSKIS,

Preiļu rajona apvienoto katlu māju un siltumtīklu direkcijas direktors

Kā cīnīties pret žūpošanu?

PSRS Medicīnas Zinātņu akadēmijas akadēmiķis, Leņina prēmijas laureāts profesors Fjodors Uglovs viesojās Rīgā. Viņš ir ķirurgs un, neskatoties uz solido vecumu (82 gadi), joprojām veic retas un ļoti sarežģītas operācijas. Pēc viņa uzskatiem — cilvēka dzīvību ir vieglāk glābt uz operācijas galdā nekā «izraut» no alkoholisma un žūpības dūksnāja.

Akadēmiķis F. Uglovs ļoti dedzīgi popularizē atturīgu dzīvesveidu, ta priekšrocības. Rīgā Fjodors Uglovs tikās ar atturības cīnītājiem, skolū jaunatni, studentiem, strādniekiem, uzstājās pa radio, presē. Viņš sniedza interviju Jūrmalas pilsētas laikrakstam «Jūrmala». Sarunu ar F. UGLOVU (saisinātā veidā) publicējam mūsu laikrakstā.

— Fjodor Grigorjevič, kā jūs vērtējat masu informācijas lomu pretalkohola propagandā?

— Diemžēl vēl nesen alkoholiķus baidījām ar lielu mirstību, smagām sekām, ģimeņu iziršanu. Principā tas viss ir pareizi. Tikai žurnālisti cīnījās pret alkohola izraisītajām sekām un nevis pret cēloņiem.

Dzeršana ir briesmīga katastrofa. Bet — cik daudz bija mēģinājumu ierunāt «dzert mēreni, ar prātu». Gadu desmitus pret alkohola lietotājiem izturējāmies labvēlīgi.

Dzeršana — psiholoģiska problēma. Pajautāji 100 alkoholiķiem par viņu «airaušanos», un 99 sacīs, ka viņi nebūt nav dzērāji, bet ledzer mēreni...

Kādreiz man bija šāds dialogs: «Jūs dzerat?» — jautāju pacientam. «Jā, dzeru, bet mēreni», — viņš atbildēja. «Ko, jūsuprāt, nozīmē dzert mēreni?». «Dienā es izdzeru apmēram pudeli šnabļa».

Tas ir, «viņš dzer pamazītēm, atpūdamies», tāpēc ir pārliecināts, ka nekādu ļaunumu sev nenodara. Pēc Vissavienības veselības aizsardzības organizācijas zinām cilvēks, kurš dienā izdzer 150 gramus tīra spirta, ir alkoholiķis. Bet mans patients dienā izdzer 200 gramus un uzskatīja, ka viņš «ledzer normāli».

Daudzkārt, kad sākam cīnīties pret alkoholismu, patiesībā cīnāmies ar vējdzirnavām, jo šķietamo uzņemam par reālu. Pēc G. Plehaņova un B. Iskakova Maskavas Tautas saimniecības institūta ziņām no naudas summām, ko iegūstam, realizējot reibinošus dzērienus, ap astoņiem miljardiem rubļu nonāk to cilvēku rokās, kuri ražo un realizē alkoholu. Tātad šie laudis brīvprātīgi

nevēlas atteikties no grādīgu dzērienu ražošanas un realizēšanas.

Tāpēc esmu kategoriski pret ierasto, tukšo rubriku «Dzeršanai — cīņul». Pēc formas šis teiciens skan it pārliecināti, bet pēc būtības — absolūti izkropļo ideju. Tajā jūtam, zemteksts: dzert dzeriet, bet tikai nepiedzerieties. Starp citu, jau sen ir pierādīts, ka pilnens alkohola cilvēkam nes pilienu truluma.

Dzērāja galvā ir vesela kapsēta mirušo šūnu. Jāprietec cīņa nevis dzēršanai, bet alkohola lietošanai vispār. Ja mēs to darītu pastāvīgi un ar prātu, tad alkoholisko dzērienu ražošana nesasniegtu lielus apjomus (taču no 1940. gada līdz 1980. gadam tā palielinājies par 800 procentiem). Vai nav biedinošs fakts, ka alkohola ražošanas pieauguma tempā ledzīvotāju pieaugumu apsteiguši par 20 reizēm? Tas ir traģisks «mērenās dzeršanas» politikas rezultāts. Bet — cik launuma valstij ir nodarījusi tā dēvētā mēdzēru dzeršana! Nav nemaz tāla pagātnē tie laiki, kad visas augstāka vai zemāka ranga vadītāju tikšanās noslēdzās ar inteligentu pasēdēšanu restorānā vai somu pirtī. Uz pirts lāvas, vīna tvaikos nereti radās dažādas blata būsanas un nelikumības... Līdz kam tas noveda — mēs visi zinām.

99 procenti sasirgušu un garīgi atpalikušu bērnu arī ir alkohola lietošanas rezultāts.

— Jūs esat ķirurgs, ļoti aizņemts cilvēks. Kas pamudināja tik daudz spēka un enerģijas atdot cīņai pret alkoholismu?

— Tieši tāpēc, ka esmu ārsts, mani nevar nešausmināt šī patiesība par alkoholu, es nespēju būt vienaldzīgs pret tām parā-

dībām un zaudējumiem — fiziskajiem un garīgajiem —, ko mūsu sabiedrībai ir devis šis nepāris.

Pirmā mana publikācija presē bija 1956. gadā Leņingradā. Kopš tā laika allaž esmu centies pierādīt atturīga dzīvesveida priekšrocības. 1965. gadā «Izvestija» publicēja manu rakstu «Kādas ierāšas smagās sekas». Tiesa, publikācijām toreiz bija maza jēga, jo neviens uz tām nereaģēja. Mēs, 30 akadēmiķi, sūtījām vēstuli bijušajam PSRS Veselības aizsardzības ministram B. Petrovskim, kurā ierosinājām pieņemt būtiskus lēmumus dzēršanas likvidēšanai. Diemžēl ministrs mums tā arī neatbildēja.

— Ko varētu ieblīst «materiālistiem», kuri uzskata, ka, ieviešot vispārēju atturību, par ko jūs visnotaļ mudināt, radīsies zaudējumi valsts ekonomikā?

— Mēs lieliski iemācījāmies skaitīt rubļus, ko dod alkohola tirgošana... Ar tādu pat enerģiju nāktos iemācīties saskaitīt zaudējumus, ko ekonomikā dod dzeršana.

Zurnālā «Socioloģiskie pētījumi» minēti šādi dati: 1927. gadā, kad Maskavā svinēja lieldienas, pārdeva alkoholu par 11 miljoniem rubļu. Zaudējumi no darba kavējumiem, noziegumiem, ražošanas jaudu samazināšanās jau pirmajās dienās pēc svētkiem bija 43 miljoni rubļu.

Amerikāni, kuri alkoholisko dzērienu iegādei patērēja 46 miljardus rubļu, cieta ekonomiskos zaudējumus (ražošanas jaudu samazināšanās) par 120 miljardiem rubļu. Francijā zaudējumi, ko rada alkohols, piecas reizes pārsniedz lenākšus, ko dod tirdzniecība ar šiem dzērieniem.

Fjodor Grigorjevič, lekcijā, ko jūs lasījāt P. Stučkas Latvijas Valsts universitātes studentiem, jūs taisījāt «spriedumu» šķietami nekaitīgam dzērienam — kefiram. Vai tā ir jūsu, vispārņemot, pozitīvās programmas cīņai pret alkoholu, augstāka izpaušmes pakāpe? It kā grūti piekrist...

— Jā, esmu pārliecināts, ka bērnu un sievietes, kuras gatavo-

jas klūt par māmiņām, veselībai kefīrs ir kaitīgs. Kas ir kefīrs? Tas ir skābēts piena produkts, ko izgatavo ar kefīra sēnīšu palīdzību. Bet sēnītes savukārt veido raugs. Raugs — rūgšanas procesā rada spirtu.

Kad izanalizēju no dažādiem medicīnas zinātņu institūtiem saņemto pētījumu rezultātus, izrādījās, ka kefīrs, kas nonāk tirdzniecībā, satur noteiktu daudzumu (0,001 līdz 0,7 procenti) spirta. Ja kefīru lieto trešajā vai ceturtajā dienā pēc tā izgatavošanas, tad spirta daudzums attiecīgi palielinās par 2 procentiem. Nemsim vidējo — 0,7 procentus. Ja bērns sver 8 kilogramus un dienā izdzer 600 gramus kefīra, viņa organismā nonāk 4,2 grami tīra spirta vai 10 gramu šnabja. Nemot vērā bērna svaru, tas nozīmē, ka spirta daudzums ir ekvivalents 430 gramiem, ko dienā izdzeru pieaudzis cilvēks. Lūk, kāpēc alkoholiķi dažkārt pagārojas ar kefiru!

Ja kefiru dzer topošā māmiņa (to rekomendē mediķi), tad caur placentu spirts nonāk vēl nedzimušā bērna smadzenēs...

— Nesen mūsu presē bija ziņojums, ka japāņi apliecina mūsu kefīra labvēlīgo ietekmi uz cilvēka organismu. Kefīra ekstrakts par 52,8 procentiem samazina audzēju rašanos...

No visas sirds gribētu tam ticēt. Taču manā mūžā līdzīgu sensāciju ir bijis daudz. Ja tās būtu patiesas kaut par vienu procentu, cilvēce jau sen būtu aizmirsusi par vēža slimībām. Ja atceraties, tad šinī pat Japānā bija skaļi paziņojumi par to, ka haizivs un kļipoku ekstrakts ir labs līdzeklis pret šo slimību.

Pieņemsim, ka japāņiem izdevies atklāt brīnumu. Šinī sakarībā es gribu vērst uzmanību uz trim galvenajiem momentiem: pirmkārt, japāņi lieto pulverveida kefiru, kas izslēdz rūgšanas procesu tajā; otrkārt, viņi eksperimentēja ar ekstraktu un treškārt — ir runa par kefīra sēnītes dziednieciskajām īpašībām un nevis par piena produktu kā tādu... Vienlaikus nepiemirsīsim ārzemnieku reklāmas motīvus...

Ar zinātnieku tikās
Aleksandrs OLBĪKS
(«Jūrmala»)

Redaktora v. P. PIZELIS

CĪENĪJAMIE LASĪTĀJI!

Tuvojas noslēgumam pirmais pusgads. Ja mūsu laikrakstu «Leņina Karogs» esat parakstījuši tikai šī gada pirmajiem sešiem mēnešiem, neizmirstiet laikus atjaunot abonementu. To var izdarīt līdz 26. jūnijam.

Parakstīšanos uz rajona laikrakstu «Leņina Karogs» pieņem visās sakaru nodaļās, pastnieki, sabiedriskie preses izplatītāji darba kolektīvos.

PREIĻU RAJONA PATERETAJU BIEDRĪBAS VALDE

ziņo, ka pārtikas preču veikali Nr. 6 (Preiļos, Jelgavas ielā 11), Nr. 15 (Līvānos, Rīgas ielā 37 a) un Nr. 89 (Aglonā) pieņem pasūtījumus no vientuļiem Lielā Tēvijas kara dalībniekiem un vientuļiem I grupas darba invalīdiem. Pasūtījumu iepriekšpieņemšana notiek saskaņā ar Preiļu rajona izpildkomitejas sociālās nodrošināšanas nodaļas iesniegtajiem sarakstiem:

veikala Nr. 6 — ceturtdienas, veikala Nr. 15 — piektdienas, veikala Nr. 89 — trešdienas.

Saskaņā ar Preiļu rajona centrālās slimnīcas iesniegtajiem sarakstiem minētajos veikalos pasūtījumus pieņem arī no cilvēkiem, kuri slimo ar cukura diabētu:

veikala Nr. 6 — katrā otrajā mēneša piektdienā, veikala Nr. 15 — katrā otrajā mēneša ceturtdienā, veikala Nr. 89 — katrā otrajā mēneša trešdienā.

PIRCEJU IEVERĪBAI!

Noceno to preču veikalos Nr. 13 (Preiļos, Pionieru laukumā 3) un Nr. 27 (Līvānos, Rīgas ielā 37 a), kā arī bijušās kafējnīcas «Veldze» telpās (Preiļos, Brīvības ielā 6) turpinās to preču pārdošana, kurām cenas pazeminātas par 40 procentiem un arī atkārtoti.

Rajona patērētāju biedrības valde

STEIDZĪGI PARDOD govi Aizkalnē. Tālrūnis 54600.

Mednieku un makšķernieku biedrības Preiļu nodaļas padome izsaka dziļu līdzjūtību padomes loceklim Pēterim Vosorovam sakarā ar TEVA nāvi.

Ir sāpes, ko nespējam dalīt uz pusēm, Nav tādu vārdu, kas mierināt spētu. Nostājas blakām tev draugi un kluse. Kaut vai tā lai tev palīdzētu. (A. Skujina)

Sērojam kopā ar Pēteri Vosorovu, TEVU kapu kalnīnā izvadot.

Kolhoza «Sarkanā ausma» speciālisti

Tā tēvi aiziet... Ne jau pēkšņi, — nē, Tik mums vien šķiršanās Šķiet vienmēr pēkšņa, Ieļ viņi pamazām, pavisam lēni, Kāpj lejup, kāpj pa gadu kāpnēm.

(V. Ruja)

Izsakām dziļu līdzjūtību Pēterim Vosorovam sakarā ar TEVA nāvi.

Kolhoza «Sarkanā ausma» valde un arodkomiteja

Izsakām dziļu līdzjūtību Pēterim Vosorovam sakarā ar TEVA nāvi. Saunas ciema padome

Šāviens „Gritānu” mājās

Tajā skumajā maijā ritā Krāslavas rajona padomju saimniecības «Sivers» laudis bija ielānājis stādīt kartupeļus. Taču lauks nebija sagatavots. Tur neatrada arī traktoru ar kultivatoru. Tā vadītājs tobrīd žūpoja tuvējās «Gritānu» mājās, kur dzīvo Umbrāsko ģimene. Žūpošana ritēja pilnā sparā, kad šeit ieradās meklēt tos, kurus vēltīgi gaidīja kartupeļu laukā. Galvenā agronome Elfrīda Dzalbe izlēja kanžu. Bet ciema padomes priekšsēdētājs Voldemārs Roberts Pudņiks sāka sastādīt protokolu. Sai brīdī piedzērētais Umbrāsko nostājās viņa priekšā ar bisi rokās.

— Aizvāc ieroci, ar to nejo ko, — pieprasīja V. R. Pudņiks. Māju jauno saimnieku viņš pazina no bērniības. Agrāk starp viņiem konfliktu nebija. Umbrāsko pavērsa pret izpildkomitejas priekšsēdētāju bisi. Atskānēja šāviens. Izrēķināšanās ar citiem nenotika vienīgi tāpēc, ka bija ielādēta tikai viena patrona. Kad atbrauca mediķi, viņu palīdzība jau vairs nebija vajadzīga.

Briesmīgo vēsti par 28 gadus vecā ciema padomes priekšsēdētāja, divu mazu bērnu tēva bojāeļu ar sašutumu un sāpēm uzņēma ciema ledzīvotāji un darba laudis, kas viņu pazina kā labu cilvēku, ar iniciatīvu apveltītu darbinieku. Viņš bija nesaudzīgs pret žūpām un kanžas tecinātājiem, nostiprināja atturīgu dzī-

vesveidu, būdams pārliecināts, ka pārkārtošanās un atjaunotnes procesiem vajadzīgas skaidras galvas un stingra disciplina. Taču visuzticīgākie sīvā cieniņāji turpināja slepus izgatavot kanžu un brāgu. Viņi neievēroja darba disciplīnu, un tas kļuva sevišķi jūtams pavasara lauku darbu karstumā.

Pēc šāviens «Gritānu» mājās notika sapulces. Cilvēki bargi nosodīja žūpību un pieprasīja vērst visstingrākos pasākumus pret kanžas tecinātājiem. Visi, ar kuriem es runāju padomju saimniecībā, izteica vienu domu: slepkavam nevar piedot, viņam jāpiemēro augstākais soda mērs. 26 gadus vecajam J. Umbrāsko bija viss, lai kļūtu par kārtīgu cilvēku. Taču godīgu darbu viņš negribēja strādāt, draudzējās ar žūpām. Vai komjaunatnes organizācija, skola un padomju saimniecības kolektīvs mēģināja palīdzēt viņam nostāties uz pareizā ceļa? Runā, ka mēģināja, taču, kā tagad redzam, tas neko nav devis.

Cilvēki uzskata, ka milicijai vajadzējis īpaši uzraudzīt šo ģimeni, kur jau agrāk tika konfiscēta nelikumīgi turēta bise. Arī tagad kratīšanā tika uzietas vēl divas. Ciema padomes izpildkomiteja bija lūgusi milicijas iecirkņa inspektorū pārceļties uz dzīvi Anleā, pat dzīvokli viņam solīja. Taču aicinājums netika uzklausts.

— Mūsu ciema padomes priekšsēdētājs Voldemārs Roberts Pudņiks bija labs cilvēks. — teica darbu vadītājs V. Ļaksa. — Pārņem satraukums, ja miera laikā iet bojā iedzi cilvēki.

V. RUDOJS.
LATINFORM
korespondents

STUČKAS 24. PROFESIONĀLI TEHNISKĀ VIDUSSKOLA

1987. — 1988. mācību gadam uzņem audzēkņus šādās specialitātēs:

- apmetējs krāsotājs — mācības krievu un latviešu valodā;
 - būvgaldnieks/ namdaris — mācības latviešu valodā;
 - gāzes un elektrometinātājs — mācības latviešu valodā;
 - autoremontatlēdznieks — mācības latviešu valodā;
 - pukšķopis, dekoratīvās dārkopības meistars — mācības latviešu valodā;
 - plaša profila lauksaimniecības mehanizators — mācības latviešu valodā (uzņem Stučkas rajona jauniešus);
 - mūrnieks — (6 mēnešu apmācība pēc dienesta Padomju Armijā).
- Mācību ilgums 3 gadi. Norīkojumu uz mācībām ar organizācijas stipendiju var saņemt Preiļu rajona remontu un celtniecības pārvalde. Skolā uzņem jauniešus ar 8 klašu izglītību. Audzēkņi iegūst

Cauri priekiem un pāri bēdām
Jums abiem kopā nu visu mūžu iet.
Līdz laimei pa viņas pēdām
Jums abiem kopā pa dzīvi iet.
(Z. Purus)

Saskanīgu soli kopējā dzīves ceļā
TEREZEI AUGSPŪLEI un AIVARAM JAUNROMĀNAM,
VITAI VERDIŅAI un JĀNIM SALKOVSKIM
novēl kolhoza «Dzinārs» kolektīvs

Pazaudētas šofera tiesības un divi tehniskie taloni. Atradējam atildzināšu. A. Kolosovs. Telefons 42535.

vidējo izglītību ar tiesībām iestāties augstākajās mācību iestādēs. Par prakses laikā veiktajiem darbiem audzēkņiem maksā 50 procentus no nopelnītā, lauksaimniecības mehanizatoriem — 100 procentus.

Skolai ir labiekārtotas kopmītnes (viens istaba — 2—3 cilvēkiem).

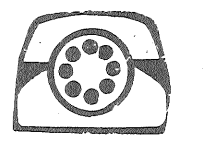
Pēc skolas beigšanas audzēkņus nodrošina ar darbu Latvijas PSR Komunistiskās saimniecības ministrijas uzņēmumos un organizācijās, mehanizatorus — Stučkas rajona saimniecībās.

Iestājoties skolā jāiesniedz sekojoši dokumenti: skolas direktoram adresēts iesniegums, norādot izvēlēto specialitāti, dokumentus par izglītību, medicīniskā izziņa, raksturojums, 6 fotokartītes (3 x 4 cm), izziņa no dzīves vietas, izziņa par ģimenes stāvokli, dzimšanas apliecība vai pase, ierodoties skolā, jāuzrāda personīgi.

Mācību sākums 1. septembrī. Skolas adrese 229340, Stučka, Jaunceltnes ielā 21. telefoni — 23921, 21035, 21839.

Laikraksts «Leņina Karogs» iznāk otrdienās, ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке. г. Прейли. Латв. ССР. Издательство «Звайгзне». г. Рига, ул. М. Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1. TĀLRŪNI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 22154, sekretariāts — 21769, agrorūpnieciskā kompleksa, kultūras un sporta nodaļas — 21759, partijas dzīves, skolu un vēstulju nodaļas — 21996, vietējo padomju darba, rūpniecības un celtniecības nodaļas — 21985, grāmatvedība, uzzinās par sludinājumiem — 22305.

Tir. 13 899 eks. (latv. val. 9 937 eks., krievu val. 3 962 eks.).

1. nos. iespiedlokāne, Ofsetiespiedums.

Laikraksts iespiests Latvijas PSR Valsts izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils Poligrāfijā 228400. Daugavpils, Vaikas ielā 1. Indexss 68169. Pas. 791.